

Raf Van Brussel

Een getuigenis

Raf Van Brussel

AZ Sint Maarten

Enkele maanden geleden kreeg zanger presentator Raf Van Brussel onverwacht een stoma. Zijn ervaring en openheid hieromtrent is toch echt wel een inspiratiebron en enorme steun voor alle stomadragers. Een uitgelezen kans voor ons om hem hierover een aantal vragen te stellen.

Tijdelijk ileostoma

“Steven de Stoma “

----- HANS TERRYN

Kan je ons vertellen waarom je een stoma hebt gekregen.

Ik kreeg mijn ileostoma na een lek in de dikke darm, vier dagen na een succesvolle geplande robotchirurgie aan de dikke darm omwille van een bedekte perforatie & diverticulitis.

Hoe was het voor je om te vernemen dat je een stoma hebt gekregen? Wist je op voorhand dat de kans bestond dat je zou wakker worden met een stoma?

Vier dagen na de robotchirurgie (23 cm dikke darm weggenomen) zat ik dus met een lek in de dikke darm en werd met spoed opgenomen en meteen geopereerd. Een stoma kwam niet in mij op omdat de robotchirurgie op zich goed was verlopen, alsook het herstel. De littekens bleven daardoor ook beperkt. Het duurde best wel even na de serieuze ingreep vooraleer ik besepte dat ik een nieuwe vriend had. Ik noemde hem dan ook 'Steven de Stoma' ;-)

Ik besepte niet veel later hoe weinig Jan met de pet afweet van zo'n vaak levensreddend zakje. Ook ik. Maar ik zag die stoma meteen als een noodzakelijk 'tijdelijk kwaad' en een uitdaging.

In welke mate heb je je leven moeten aanpassen?

.

Hoe is je ervaring met de verpleegkundigen in het ziekenhuis en thuis?

Ik steek dagelijks nog in gedachten de loftrompet op voor het verplegend personeel van 'de 470' in het AZ Sint-Maarten ziekenhuis in Mechelen. Hoe

De stoma leek me wel ingrijpend, maar ik hing aan zoveel baxters en toeters & bellen dat me dat eigenlijk niet altijd opviel. De spoedcursus 'stomaplaat & zakje' vervangen was een eyeopener alsook het zoeken naar de juiste stoma plaat. De eerste die ik kreeg zorgde best wel voor wat allergische reactie. Na een kleine vier weken ziekenhuis mocht ik naar huis en daar begon het thuisverpleegster traject. Daar leerde ik veel van en doe alles sinds een paar weken zelf. Als ik mijn tijd kan nemen om rustig mijn plaat te vervangen lukt dat eigenlijk best aardig.

Hoe gaan je familie, vrienden en collega's hier mee om?

Ik ben mijn gezin heel dankbaar voor hoe zij er mee zijn omgegaan en nog steeds doen. Ik heb er van in het begin geen schaamte voor gehad, dat zal ook wel geholpen hebben. Wanneer de spoedoperatie 'schok' bij hen wat was gaan liggen heb ik hen bij elke wissel van zakje of plaat betrokken indien ze dat wensten. Voor hen is een stoma en de stomazorg nu de normaalste zaak van de wereld. Daar ben ik blij om. Over 'pipi en kaka' werd in vorige generaties niet over gesproken, ik heb het gevoel deze generatie er minder moeilijk over doet.

Is er iets dat je zou willen meegeven aan jou lotgenoten stomadragers

----- RAF VAN BRUSSEL

Terwijl ik dit schrijf heb ik vanochtend, na de zoveelste endoscopie, groen licht gekregen voor het verwijderen van mijn tijdelijke stoma in de zeer nabije toekomst. (Wild littekenweefsel zorgde aan de binnenkant van mijn dikke darm, thv de aanhechting, voor een te kleine doorgang. Dit moest dus eerst opgelost geraken alvorens de ileostoma zou kunnen weggenomen worden. Na veel opgeblazen ballonnetjes en inspuitingen met cortisone viel er dus witte rook te bespeuren). Die tijdelijke stoma is natuurlijk wel een ander verhaal dan een permanente stoma. Ik heb waanzinnig veel berichtjes gekregen van mensen met een tijdelijke/vaste stoma, van hun vrienden en partners. Zij vonden het fijn dat ik dit 'taboe' zo open en bespreekbaar maakte in de pers en op de radio. En dat bood troost, begrip en steun. Dat verwarmde mijn hart, al die reacties en het bijhorende gevoel dat ik hopelijk toch een klein steentje had verlegd. Ik wens iedereen die met een stoma te maken krijgt veel moed, liefs, relativeringsvermogen en kracht toe. Het leven stopte bij mij niet met een stoma (al droeg ik die maar een dikke vijf maanden), het is aanpassen. En ik hoop dat de stoma de patiënten niet belet om van het leven te genieten. Ik wens ze het allerbeste.

zij daar met hun patiënten, en dus ook mezelf, omgaan is bewonderenswaardig en dwingt tonnen respect af. Ik krijg nog wekelijks berichtjes via instagram van vele fijne verplegers en verpleegsters. Voelt bijna aan als familie. Ben ze eeuwig dankbaar.

Ben je in contact gekomen met een stomaverpleegkundige en hoe was dit voor jou?

Er is, dankzij de goede zorgen van de hoofdverpleegkundige, een ideale match gevonden met 'De Zonnebloem Thuisverpleging' in Kontich. Het thuisbezoek werd steeds rond 13u ingepland en dat verliep steeds warm, hartelijk en leerrijk. Sofie was mijn 'vaste' verpleegster en haar bezoeken waren altijd fijn.

Verzorg je de stoma zelf of doe je dit met behulp van de thuisverpleging en hoe lukt dit?

We zijn in augustus een weekje naar De Panne getrokken en daar was dus geen thuisverpleging. 'Ik doe dat wel zelf' zei ik vol goede moed. En eigenlijk viel dat best mee. Heb in heel mijn traject maar twee 'accidentjes' gehad :-) Als ik mij er rustig kan aanzetten, met alles binnen handbereik is dat best een haalbare kaart. En wanneer blijkt dat je de plaat zelf heel goed vervangen hebt is dat zelfs een opsteker.

Heeft deze ganse ervaring jou een andere kijk op het leven gegeven?

Ja toch wel. Ik heb grenzenloos respect voor verplegend personeel (had eigenlijk al). Zij maakten van deze niet zo prettige ervaring toch een aangename tijd. Ik heb mijn chirurg ook aangesproken over het feit dat hij zich niet lastig of schuldig moest voelen over de pech die ik had. Ik drukte hem op het hart dat die vier onvoorziene extra weken in het ziekenhuis best waardevol zijn geweest voor mij. Je leert alles weer even in perspectief te plaatsen, te relativeren en naar waarde te schatten. Een jonge vrouw van ongeveer 16 jaar in het ziekenhuis zien rondlopen met een bandana op het hoofd en een baxter in de hand zet je voetjes meteen terug op de grond. Zij moest eens weten hoe moedig ik haar vond.

postop

- .
- .

AZ Sint Maarten

Acute diverticulitis van het sigmoid

Divertikels van het sigmoid zijn aanwezig bij 60% van de westerse bevolking ouder dan 50 jaar. Geschat word dat 4-7% van de patiënten met diverticulose ooit een diverticulitis krijgt. Een acute diverticulitis is een ontsteking van dergelijke divertikels en het omgevende weefsel. Deze ontsteking kan leiden tot een infiltraat, een abces of een perforatie, met als gevolg een purulente of fecale peritonitis. De klachten hangen af van het stadium van de aandoening. In het infiltraatstadium heeft de patiënt continue, langzaam in ernst toenemende pijn linksonder in de buik en koorts. Bij lichamelijk onderzoek wordt lokale peritonitis gevonden en een demping ten teken van infiltraat (Hinchy-stadium I). Bij een peridiverticulair abces is er sprake van piekende temperatuur. Patiënten met een perforatie (Hinchy-stadium III, purulente buikinhoud) of Hinchy-stadium IV (fecale buikinhoud) hebben een gegeneraliseerde peritonitis met hypotensie (Hinchy-stadium II) Bij patiënten met een perforatie is een operatieve interventie in de acute fase nodig met resectie van het aangetaste segment, gevolgd door een ofwel een anastomose (eventueel gecombineerd met een tijdelijk beschermend loopstoma) of met een Hartmann operatie waarbij dan een tijdelijk colostoma aangelegd wordt en de rectumstomp blind wordt gesloten. De keuze tussen wel of geen anastomose is afhankelijk van de per patiënt verschillende risicofactoren, de peroperatieve lokale en systemische conditie van de patiënt en de expertise van de chirurg. Bij patiënten met een peridiverticulair abces is er eventueel een punctie met drainage, behandeling met antibiotica. In een later stadium moet er soms een sigmoidresectie volgen. Bron: leerboek chirurgie, derde herziene druk, Bohn Stafleu van Loghum, Houten 2021

Raf Van Brussel
“Raf en Rani” van 16u tot 18u op JOE

Raf kan je ook volgen op instagram
@rafvanbrussel

Bedankt Raf om je verhaal met ons te delen. Je bent een steun en inspiratiebron voor alle stomadragers, hun familie en vrienden en alle hulpverleners.

